

Sacerdos Aut Sanctus Aut Reprobus

Dufrène, Maximilian

Augustæ Vindelicorum, 1743

Meditatio 5. Sacerdos fervens, dilectus Jesu Christi discipulus, Minister fidelis, Frater, Amicus. Sacerdos tepidus, Judas, fur, proditor, latro, Deicida.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60483](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60483)

sunt spiritûs: homo terrenus, sensualis, voluptuosus, mundanus, ad sacrosancta My-
steria tractanda ineptus, & Sacerdotalis mi-
nisterii sublimitate indignus. Quid ego nunc?
Utrum ex duobus imitari præstat? Num præ-
placet sancta prioris Oeconomia, vel dete-
standa posterioris avaritia?

MEDITATIO V.

*Sacerdos fervens, dilectus JESU
Christi discipulus, minister fidelis, frater, amicus. -
Sacerdos tepidus, Judas, fur, proditor, latro,
deicida.*

P*ralud. 1.* Effingimus animò speciem longè
præstantissimam Sacerdotis fervidi & san-
cti, qui sub umbra JESU Christi crucifixi
suaviter quiescens, hæc ab illo verba solatii
plena meretur audire: (a) *Super ipsum effloret
sanctificatio mea.* Tepidi quoque speciem longè
teterrimam efformamus, quem catenis vali-
dissimis constrictum ludibundi dæmones te-
neant.

Pralud. 2. Evcharistice JESU, trahe me post
te: in odorem curremus unguentorum tuo-
rum. Sanctifica nos in veritate, fons Sanctita-
tis! de inimicis nostris libera nos DEUS no-
ster!

(a) *Psal. 139.*

Pun-

Punctum I.

Sacerdotis pii sanctificatio quadruplex.

Sanctificatur primò tanquam dilectus Jesu Christi discipulus. Qui DEO ac Domino nostro fideliter adhæret, unus spiritus efficitur: quis verò magis adhæret, quàm docilis discipulus? -- Amat Sacerdos fervens divinum Magistrum (Si non amat, fervens non est: anathema est) assequitur, æstimat, & custodit sermones ac præcepta illius: proximum diligit, pro quo & animam ponit, quæ præcipua Jesu Christi discipulorum nota est. (a) *In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.* Igitur discipulus est Sacerdos fervens: si discipulus; ergo sanctus. Quis enim ad sanctitatem unquam provehetur, si Jesu Christi discipulus docilis, obediens, ex ore ipsius pendens, & divini Magistri gloriam unicè quærens ad illam non pertingit? Pertingit omnino ad eximiæ sanctitatis fastigium singulare, qui talis est; nam proximè semper adstat omnis Sanctitatis fonti inexhausto: manet in vite palmes vividus, & fructum plurimum affert; fructum lectissimæ Sanctitatis pretiosum. (b) *Radicatus & superedificatus* in ipso succum attrahit copiosum & vivificum salutis æternæ. -- Felices discipuli,
Sa-

(a) Joan. 13. 35. (b) Col. 2. 7.

Sacerdotes sancti! quàm amœna, facilis, jucunda & sublimis vestra sanctitas in consortio Magistri divini, & ex nobilissîma cum ipso consuetudine! quàm probè intelligitis, quia (a) non habet amaritudinem conversatio illius, nec tadium convictus ipsius, sed lætitiã & gaudium. Pergite cum illo, & circa ipsum in sancta charitate occupari, fiètque in vobis per Sanctitatem minime vulgarem prorsus admirabilis.

Sanctificatur secundo tanquam Jesu Christi minister fidelis. Quis dubitet, an sit in pretio apud Dominum servus fidelis & prudens? Quomodo fieri possit, ut DEI servus cordi habeat, quidquid ad honorem & obsequium Domini sui pertinet, neque tamen hic illius commodis invigilet? Dicat sanè audacter & cum fiducia Sacerdos fervens: (b) „ Dilectus meus mihi „ & ego illi: ille mihi, quia benignus & misericors: ego illi, quia non ingratus: ille „ mihi gratiam ex gratia: ego illi gratiam pro „ gratia: ille meæ liberationi, ego illius honori: ille salutem meam, ego illius voluntati. - - Curæ tibi est, minister fidelis, Domini tui gloria: curat quoque fidelissimus Dominus, certò crede, salutem & sanctificationem tuam, quia pius & justus est. Quomodo negligere poterit servum fidelem Dominus tam bonus? Serve bone! arcana sua omnia, maxima, intima tibi credit Dominus tuus: animas sui sanguinis emptas infinitò pretiò tibi credit: seipsum, corpus & sanguinem suum, thesauros suos, domum suam,

gre-

(a) Sap. 8. (b) S. Bern. Serm. 68, in Cant.

gregem suum tibi credit; nam (a) *constituit te Dominum domus sua, & principem omnis possessionis sua*: Tantos honores, tantos ex parte tua labores quid aliud sequi possit, nisi eximia sanctificatio? - - Non potest esse nisi sanctus, fidelis servus Jesu Christi: est annexa huic nomini sanctitas. - - Cur sanctus gentium Doctor, nisi quia servus Jesu Christi? Quo quidem titulo unice gloriabatur. Cur sancti Sacerdotes, Pontifices, Confessores, quotquot fuerunt, adhuc sunt & erunt? servi erant Jesu Christi, & fideles ministri. - - O nomen! O titulum! O dignitatem! servus es Jesu Christi, Sacerdos bone! aliud jam non require: hæc summa votorum, hæc omnis felicitas, hæc vera sanctitas, hæc omne bonum! hæc salus, hæc protectio, hæc omnis benedictio. - - Nō sēne desideras, quanti sis apud Dominum tuum? Ad ipsius pro te fusam orationem, & postulatū attende: (b) *Volo Pater, ut ubi ego sum, illic sit & Minister meus*. Sanctus sum: volo, ut & ipse sit sanctus: perfectus sum: sit & ille perfectus. In gloria sum: sit & ipse mecum in gloria. Volo, ut ubi ego sum, illic sit & Minister meus. Quæ major felicitas aut optari possit, aut cogitari?

Sanctificatur tertio velut amicus Jesu Christi.
Eximiè sanctificatur ut servus: quanto magis sanctificabitur ut amicus? - - Sancti sunt servi Jesu Christi: quid amici? - - Amicus es; Sacerdos bone & fidelis, quia Domini tui mandata exequeris. (c) *Vos amici mei estis, si*
(a) *Pf. 104.* (b) *Joan. 22.* (c) *Joan. 15. 14.* fe-

feceritis, quæ ego præcipio vobis. Amicus es, ne dubita, postquam disertè asseveravit Dominus tuus: (a) Jam non dicam vos servos; quia servus nescit, quid faciat Dominus ejus. Vos autem dixi amicos, quia omnia quacunque audivi à Patre meo, nota feci vobis. Amicorum autem bona sunt communia. - - Sed quis denique sanctus erit, si amicus JESU Christi sanctus non est? Amicus, qui amici maximi gloriam sincerè quærit; cujus omnis intentio in dilectum fertur; qui amici optimi gratiâ nullum recusat laborem, hic sanctus non sit? Omnino sanctus hic est, aut nullus datur: sive in cælo, sive in terra sanctus. - - Sacerdos fervens, amice JESU Christi, quid ultra desideres? Hic votorum terminus, hæc meta, & omnis beatitudinis gloriosum compendium. Hic omnis honor & gloria, divitiæque omnes, quarum felicissimus quisque capax esse possit. O sortem invidendam, cui assequendæ nullus labor, nulla industria, vigilantia nulla sufficiat, aut nimia videri debeat!

Sanctificatur quartò ut Frater JESU Christi. Antequam Sacerdotes consecrati essent beati discipuli, ministros suos & amicos Dominus vocat: verùm susceptò Sacerdotio fratres etiam nominat: (b) *Vade autem ad fratres meos, suscitatus à mortuis Magdalenæ mandat. Narrabo, inquit, (c) nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesiæ laudabo te.* Quid fratre intimius? quod nomen dulcius? - • Conglutinata erat anima

(a) *ibid.* (b) *Joan. 20. 17.* (c) *Psal. 21.*

anima Jonathæ animæ David, quia ut fratres se invicem habebant. Sacerdos fervens & sancte, ecce hic frater tuus, qui & Pater, & Dominus, & Mater est! En primogenitum in multis fratribus! quò nunc ascendere sublimius gloriosa felicitas tua possit? Beate Sacerdos! conglutinata est anima tua animæ Jesu Christi, recordatione, intellectu, voluntate, imitatione: ergo tu frater illius es: cohæredem te suum agnoscit: sanctitatem fraternè tecum partitur: (a) *Confessio & pulchritudo in conspectu eius: sanctimonia & magnificentia in sanctificatione eius*, quam tibi impendit, Sacerdos electe! sanctitas minimè vulgaris est; magnifica est, speciosa est, quam ut frater in conspectu eius per ipsum, & cum ipso, & in ipso consequeris. Quomodo fratrem non ornabit, non magnificabit, non sanctificabit? Tene pignus nobilissimū sanctificationis tuæ, arrham salutis, notam securam ac certam prædestinationis tuæ, dilectionem teneram & robustam fratris nimium amabilis: hanc ne dimitte, & salva tibi sunt omnia. Verè nimis honorati sunt amici tui, DEUS! nimis confortatus est Principatus eorum!

Punctum II.

Sacerdotis tepidi reprobatio quadruplex.

Reprobatur primò ut Proditor. Judas tepidus Sacerdos, Jesu Christi discipulus, vocatus
(a) *Psal. 95.* tus

tus Apostolus, inter nascentis Ecclesiæ principes cooptatus; amore, beneficiis & gratiis præventus, ad familiarem cum Domino suo consuetudinem admissus, signorum & prodigiorum illius quotidianus testis, peramanter instructus, pretiosè enutritus, malitiâ inauditâ sub amicitiaë ficta specie Dominum suum in mortem tradidit: (a) *Et confestim accedens ad Jesum dixit: ave Rabbi, & osculatus est eum.* Horrendi sceleris enormitatem quis capere sufficiat? Discipulus tantopere dilectus contra talem Magistrum insurgere ut proditor ausit? Judas Sacerdos, mortalium ingratiſſimus, iniquiſſimus, auri cæco amore captus, nulla Domini sui amabilitate, nullis beneficiis delinitus, hoste aperto crudelior, omni bellua ferocior, DEum ac Dominum suum prodit, vendit, & in mortem tradit! poteritne humana mens crimen atrocius cogitando effingere? Sanè non poterit. - - Judæ proditoris germanus frater est Sacerdos in tempore confirmatus. Ad regalis Sacerdotii dignitatem evectus, gratiis ornatus, ad intimum Regis æterni ministerium vocatus, arcanorum omnium arbiter factus, inter amicos adlectus, in fratrum numero habitus, super familiam & thesauros Domini sui constitutus, non amat; heu! non amat Dominum nostrum Jesum Christum, quem perfidè prodit & persequitur. Prodit, cum luridè celebrans sub pietatis nonnulla specie ori admovet Sacrosanctum Domini

cor-

(a) *Matth. 26.*

corpus, quod in animam quavis cloacâ pestilentiorem demittit. Prodit Dominum suum, quando mille titulîs eidem obstrictus, nulla tamen ipsius emolumenta quærit, honorem negligit, beneficia contemnit. Turpiter prodit Dominum suum, quando coram omni populo vota sua non reddit, & infandum teporem inter ipsa tremenda mysteria palam demonstrat. Prodit, cum animas perdit; socordia, negligentia, scandalis ad interitum promovet. Ut Judas *non amat Dominum nostrum Jesum Christum*: Quid mirum, si cum eodem scelerato socio anathema, & reprobus est? Quis enim vero reprobos inter censendus erit, si Judæ frater & socius, nullis Jesu Christi beneficiis, charitate ac pietate nulla emolliendus, inter sanctos & electos numerari potest? -
(a) *Dilexit maledictionem Sacerdos tepidus, & veniet ei: noluit benedictionem, & elongabitur ab eo. Induit maledictionem sicut vestimentum: & intravit sicut aqua in interiora ejus, & sicut oleum in ossibus ejus.*

Reprobatur secundo ut fur. Sacrilegi furti constanter se alligat Sacerdos tepidus, cum non modo honorem debitum DEO ac Domino suo furatur, sed quàm maximè, dum Ecclesiæ beneficiò, quod datur propter officium, turpiter abutitur. Furatur operarius, qui mercedem accipit, & tamen operari renuit. Inter fures audacter computemus Sacerdotem in tepore confirmatum, quia fructus percipit,
H quos

(a) *Psal. 108.*

quos justo labore suos non facit. Furatur Ecclesie, cujus bona injustè sibi arrogat : furatur piis fundatoribus, quorum factas Ecclesie oblationes dissipat : furatur gregi suo decimas, fructus, oblationes multo sudore partas, quem solitudine pastoralis per summam iniquitatem defraudat. At fures profectò regnum DEI non possidebunt. Quis fures perpetuò sacrilegos illuc admittendos credat? Quos autem in usus convertit Sacerdos tepidus Ecclesie bona, quæ ad ipsum non pertinent, quia non laborat? Otium, vanitas, cultura ventris, voluptas, commoda, consanguinei certatim illa rapiunt, & iniquè profundunt. Quis dubitet, Ecclesiam hac injustitia gravissimè affligi, spiritum sanctum Jesu Christi acerbè contristari, & populo Christiano damna maxima inferri? Et quomodo sanctus, imò qui salvus esse poterit Sacerdos hanc iniquitatis semitam perpetuò terens?

Reprobatur tertio ut latro. Væ animæ pauperi, quæ in tepidum Sacerdotem incidit; nam incidit in latrones. Tepore, otio, desidia, & quod longè pessimum, scandalis animas jugulat: prò quales animas! emptas pretiò magnò, spirituales, immortales, DEI capaces, Angelorum æmulas, ad Sanctorum omnium beatam societatem vocatas. - - Nostine autem, Sacerdos crudelis, quid agas, cum vel unicam animam scandaloso tepore occidis? (ut scandala graviora taceam, quorum solum nomen sit horrore) cum animam occidis, quam sal-

vâffer

vâisset pastoralis fervor, Deum majori gloria fraudas, quàm eidem Sancti omnes in vita sua procurare unquam possint; namque illorum boni actus, quantumvis innumerabiles, semper manebunt finiti: contrà verò actus laudis, amoris, adorationis unius animæ tuæ culpâ perditæ futuri fuissent per totam æternitatem infiniti. Nunc postquam vitiô tuô periit, magis Deum blasphemando æternùm in-honorabit maledictionibûs infinitis, quàm in-honorare unquam possint in vita sua peccatores omnes simul sumpti per peccata numerô semper tantùm finita. Quid nunc erit, animam non unam; centenas fortè ac millenas turmatim perdidisse, neglexisse, ad infernum detrussisse? Fusus Abeli cruor adversus Cainum fratricidam clamabat de terra: toties fusus & perditus Jesu Christi sanguis fors non clamabit? Animam pro anima, vitam pro vita debet, qui corpus occidit, & nihil forsitan debeat, qui animas æternùm perdit? (a)

Va homini, per quem scandalum venit: sed multo magis vae Sacerdoti; iterum iterùmque vae Sacerdoti, per quem scandalum venit! -- Si patrem egisses, si vulnera curâsses, si vinum & oleum infudisses, si verbô & exemplô subvenisses, anima fratris tui æternùm viveret: nunc autem æternùm periit. Dabis animam pro anima: clamabit adversum te, & vindictam æternùm postulabit anima infelix, quam occidisti. -- Solum fratris corpus oc-

H 2

cidit

(a) *Matth. 18.*

cidit Cain, & furiis agitated, terroribusque perplexus miserrimam deinceps vitam egit: DEum fugit & homines fugit, belluæ quàm homini similior, sed pœnâ fratricidio debitam non effugit. Si aures commodare vellet tepidus Sacerdos, quid aliud audiret, præterquam voces lamentabiles animarum, quas negligentia, scandalò, tepore occidit, post ipsum indefinenter clamantium: *Tu nos occidisti! tu nos occidisti! æternùm occidisti!* non corpora, sed animas occidisti! & ille nihilominus ridet, tripudiat, jocatur! Quàm timendum, ne tantò gravior immineat vindicta, quantò vivit securior! - - Igitur non tantùm simplex homicida est Sacerdos tepidus, sed & fraticida, & sui ipsius, ac animæ propriæ crudelis latro; nam cùm alios ad interitum promovet, ipsemet ante alios ad exitium festinat. - - O horror! O scelus! (a)

„ Defuisti partibus tuis, Sacerdos tepide!
 „ pars tibi erit cum hæreticis, pars cum Ec-
 „ clesie tyrannis, cum latronibus & homi-
 „ cidis! (b) tot enim occidimus, quot admor-
 „ tem ire quotidie tepidi ac tacentes videmus.

*Reprobatur quartò tanquam deicida, & christici-
 da.* Hi denique sunt fines ultimi non huma-
 næ malitiæ, sed pravitatis plusquam diabolicæ, occidere Dominum JESUM Christum: hoc crimen inter omnia maximum, quod olim in sacratissima Redemptoris persona non modo

(a) S. Bern. ad Synod. (b) S. Greg. hom. 11. in Ezechielem.

dò attentârunt, sed & perpetrârunt cum Sacerdote Juda vix non meri Sacerdotes; nam *Sacerdotes & Pontifices tradiderunt eum* Inter omnia igitur scelera longè gravissimum Sacerdotes admiserunt, christicidium. Et tu quoque occidis JESUM Christum non semel tantum, sed iteratò, sed frequenter, quoties nempe graviter peccas, aut scandalum præbes, ô Sacerdos mortalium infelicissime, qui tepes! ubicunque demum tepeas, sive in clero sæculari, sive in regulâri. Vixit olim per gratiam in anima tua JESUS Christus: tu illum occidisti, quoties graviter deliquisti! de numero illorum es, quos amarô animô gentium Doctor commemorat: (a) *Rursum crucifigentes sibi met ipsis Filium DEI, & ostentui habentes.* Vivebat per gratiam JESUS Christus in hac, & hac, & illa innocente animula, cui scandalo fuisti, quam neglexisti, quam non erudisti, cui non invigilasti: tu Dominum toties occidisti, quot animas crudeli tepore, ac funestis hujus appendicibus perdidisti. Formare debebas cum Apostolo in animabus tibi commissis, ac præsertim in anima tua JESUM Christum, ut ubique viveret: tu ubique illum occidisti: ubique divinam ipsius imaginem extinxisti: ubique diabolum substituisisti, deicida sceleratissime, iniquissime christicida! O terror! O tepor! O scelerum scelus! O criminum epitome & origo, heu! non satis cognita, & nunquam satis metuenda!

• H 3

○

(a) *Hebr. 6, 6.*

O tepor Sacerdotum, reprobationis æternæ infaustum stigma, infelix præludium!

Quantùm delector, cùm Sacerdotem sanctè ferventem intueor, Jesu Christi charum discipulum, ministrum fidelem, amicum & fratrem! quantùm horreo, cùm Sacerdotem tepidum contemplor, proditorem, furem, latronem, christicidam! quid ago, ut illum assequar; istum persequar? Quid agendum, ut prioris felicitatem obtineam: posterioris miseras à me quàm longissimè removeam? Quid egi hæctenus: quid agam impostertum?

Fiunt in silentio nonnullæ reflexiones seria super potentissimo arcendi teporis, & alendi fervoris remedio, qui spiritus filialis est, & modus agendi cum Jesu Christo uti plenus reverentia, ita pariter plenus fiducia & amore, quo rerum spiritualium nausea procul arcetur, & beatus fervor novis quotidie incrementis augetur. Mentis oculus in ea tanisper desigitur, qua lectio sacra hucusque dedit de filiali ac familiari cum DEO ac Domino nostro consuetudine jugiter alenda.

CONSIDERATIO VI.

Sacerdos fervens & tepidus quotidiana peragentes observantur, & discriminantur.

ORdinatè in omnibus procedit Sacerdos fervens: inordinatè & confusè Sacerdos tepidus. Ductum gratiæ ac Spiritus sancti observat prior: naturæ impetum & pra-

VOS